

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Sacramentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Porcorum immolatione plenius quædam appoſuiſſem, ab eo autem quod ſuper delirio nuper atti-
geramus, incipiam.

DELIBRII PIACULUM. CAP. XXIX.

Immolari ſiquidem Porcum ab laborantibus inſania, verborum-
que delirio, multificius Plautus indicat Menachmis:

*Nunc ipſi natura Deo mihi respondeas
Adoleſcens, quibus hic pretiis Porci venerunt,
Sacres, ſynceri nummum unum en à me accipe,
Jube te piari de mea pecunia:
Nam ego quidem inſanum eſſe te certo ſcio.*

In eandem ſententiam Horatius Sermonibus:

Immolet equis Hic Porcum Laribus?

quod is inſania minime laborare videretur, qui dives, neque per-
jurus, neque ſordidus haberetur.

SACRIFICIUM. CAP. XXX.

Sed tamen multis porro myſteriis Porcus ſacrificari ſolitus, ut
animalium ſoli Sues *ἱεῖαι δὲ τῶν ἱεῖων*, quod immolare eſt, meruerint appellari: Latine ſacres teneri adhuc: & in veteri comædia Sues myſterici nuncupantur, eaque laudatiſſima erat hoſtia, ſi quis inventus eſſet Porcus, qui ſolidas ungulas, non di-
viſas haberet. Quod ne cui mirum videatur, ſciendum eſt, ex Ariſtotele, in Macedonia Æmatheolicas Sues unguibus eſſe ſolidis.

SACRAMENTUM. CAP. XXXI.

Porcus in
juramentis
adhibetur.

Per Porcum ſane jurare Agamemnonem apud Homerum legimus. Et pugiles certamen inituros juxta Horcii Jovis ſtatuam in Elide maçtato Porco ju-
rare ſolitos, ſine fraude ſeſe comparalle, tradit Paulanias. Quinetiam iudices præfectosque certaminum eodem ſacro, & apud eandem ſtatuam juraſſe tradit. Nulli vero Porcum illum, per quem illi juraſſent edere licuiſſe: quare Talthibius Homericus Porcum, quem Agamemnon pro juramento ſtatuarat, arreptum in mare præcipitem dedit. Addemus & illud, Cenſores Romanos completo quinquennio luſtrari ſolitos, ſacrificia de Sue, Ove, Tauro facientes, quæ unica diçione SOLITAUROLIA vocabantur, ut obiter apud Pædianum in Divinationem corrigas, quod duabus locutionibus diſſitum legitur in vulgatis codicibus, *Soli Taurilia*. Cereri autem Porcus, uti dictum, in primis maçtabatur, ſive quod paſtu ſegetum & diſſipatione, magnas arvis inferat clades, ut apud Ovidium,

2. Feſt.

Prima putatur

Hoſtia Sues meruiſſe mori, quia ſemina roſtro

Erucrit pando, ſpēmq; interceperit anni.

ſive conciliandæ fecunditatis gratia, cum animal ſit (ut id identidem repetamus) ſceturæ admodum prolifica: Adhiberi ſane ſacrificio Cereali Porcam auream & argenteam nuncupatam, ait Atteius Capito: quæ etſi numero hoſtiarum non ſint, nomen tamen earum habere, alteram ex auro, alteram ex argento factam. Propudiatuſ vero Porcus dictus eſt, idem aſſerit Capito, ſacrificio gentis Claudiæ velut pulpamentum & exolutio omnis recontractæ religionis eſt. Sed ut ad foedus revertamur, Porco etiam cæſo ſacra fieri ſolita, quotiens inter populos conſectio bello, vel pax fiet, vel foedera confirmarentur. Sed quod Virgilius ſcæminino genere, *Caſa jungebat ſædens Porca*, dixerit, Quædam (ait Quintilianus) non tam ratione quam ſenſu judicantur: ut illud, *Caſa jungebat ſædera Porca* fecit elegans fictio nominis: quod ſi feciſſet Porco, vile erat. Quod vero Servius ait falſo dictum à Virgilio, Porca, quod ad hoc ſacrificii genus Porcus adhiberetur, Tranquillus in vita Claudii, cum Regibus

A bus scedus in foro icit, Porca casa, inquit, tamen Livius quoque Porcum statuit. Sedenim apud Fe- Capite 27
stum invenies, hanc Porcus in sacrorum Pontificalium libris scriptum esse. Porcam autem dicit Vera-
nius, quae familiae purgandae causa Cereri itidem solita est immolari, quod pars quaedam ejus sacrifi-
cii fieret in conspectu ejus mortui, cujus funus instituebatur. Extant autem etiam hodie sacrificio-
rum hujusmodi vestigia Romano solo: nam veteri quodam instituto in defuncti memoriam corbes
suillae carnis atq; etiam bubulae in frustra concisa ostiatim circumferunt, singulisq; a dibus frustum
carnis unum impendunt, quicquid lautorem hanc faciunt viscerationem, Panem & vini sextarium abji-
ciunt.

NUPTIALIA. CAP. XXXII.

QUI NETIAM nuptiarum initiis, antiquis Regibus Porcorum mactare mos erat. Et potentiores ^{Mos anti-}
quique viri in Hetruria nuptialibus conviviis, novae nuptiae maritumque Diis tutelaribus Porcum ^{quus in}
immolabant: quod etiam prisci Latini & Graeci in Italia faciebant. Unde is qui sponsam ducturus ^{nuptiarum}
cum omnia apparasset, & spe sponsae frustratus esset, exclamavit: ^{initium.}

B *ἀπώλεν γ' ὄς, ἡ πάλαρον, ἡ γάμου*
Perit quidem Sus, & talentum, & nuptia.

Hysteria sane festa erant, quibus Sus Veneri mactabatur, Argis instituta, cujus rei meminit Callima- ^{Ab Erasmo}
chus: quanquam apud Sicyonios omne animalium genus Veneri, ut alibi diximus, praeter unum ^{Chil. 4.}
suum sacrificari solitum invenias. Aristoph. *Sed Veneri Porcus non sacrificatur.* Causam superius ex- ^{cent. 1.}
posuimus. ^{Prover. 14.}

TERRA JUNOVE. CAP. XXXIII.

MACTABATUR etiam Majae, sed praegnans, quae omnino terra est, & ut ait Cornelius Labeo, ^{Maje Dea}
nomen illi a magnitudine inditum: quae etiam in sacris Magna mater, & Opis vocabatur, cui ^{Porcus,}
sceptrum etiam in sinistra manu addebatur, quod eam Junonis potentiam habere putabant. Quan- ^{facer.}
quam sunt qui Majam eandem Proserpinam interpretantur, ideoque illi Porca fieri, Suemque mori-
meruisse, quia femina, uti dictum est, pando eruerit rostro. Proserpinam vero esse vim segetum & fru-
gum omnium per hyemem terrae abditam, per mitius vero tempus in superiori aperta regione ^{Epipt. 2.}
commorantem, mythologi docuere. Majae autem Porcus sacer erat: quo illi cum alio quoquam nullo ^{Epipht. 2.}
quam cum terra quicquam commune esse manifestius intelligamus, sitque denique, ut Flaccus ait, ^{Epipht. 2.}
amica luto sus, victimae enim numinibus aut per similitudinem, aut per contrarietatem immolaban-
tur, qua in sententia Virgilius dixit:

Et in veribus torrebimus extra columnis.

Georg. 1. 2.

in antipharicum scilicet: ut hostia nocens eo itidem virgulto coquatur, quod vitibus nocet: nam
ea de causa praecipuum ab eodem fuerat, ne inter vites corylus sereretur, quanquam Festus columnum
hastile ex cornu arbore mavult esse, quam ex corylo: contra vero Sospater Charisius columnum bar-
barisimum esse literarum transmutatione dicit, cum sit Corylus arbor, ita enim apud eum scribitur.

HUMANA HOSTIA. CAP. XXXIV.

RELICUUM est, ut de humanis hostiis loquamur, quando constat Porcos id beneficii humano ^{Hominum,}
generi contulisse, ut pro nobis, in hujusmodi sacrum ipsi succederent. Nam scelera illa mactan- ^{ut & Porci}
dorum hominum ubique fere locorum admittunt, minime fabulosum habetur: manifestum siquidem ^{mactatio}
est hujusmodi fuisse sacrificium Taurice Dianae, quod receptorum auctorum fide testatissimum vide- ^{usitata.}
mus. Neque quidem Scythae solum haec perpetrare facinora, quos propter ingenitam barbaris ^{ut Pompe-}
feritatem id fecisse minime mirum videtur: sed & Aegyptii antiquitus tales Junoni hostias immola- ^{ignis Mala.}
runt. Romani quoque ipsi Jovem, quem Latialem vocabant, humanis hostiis coluere. Jam Sicinius ^{lib. 2. c. 1.}
Dentatus multis certaminibus illustris, primus apud Romanos hoc sacrum Marti fecit. Sedenim ^{Val. Flacc.}
alios quoque fuisse dicit Athanasius, qui postquam a bello victores rediissent, captivos per centuri- ^{arg. lib. 2.}
as dividerent, deque singulis unum desumentes, cum Marti jugularent. Hinc Virgilian. Aeneas Pal- ^{Juven. Sat.}
lantis satis Manibus facturus:

Sulmone creatos

Quattuor hic juvenes, totidem quos educat Ivens;

O 3

Aeneid. lib.

10.

Viven-